

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Caesare Philippo. Cap. XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

tus, primum cum eo in familiarem sermonem, & colloquium descendit, quasi periculum facturum, quid animi haberet, quidue sententiæ. Vbi verò eum suam peruersam opinionem constanter affirmare intellexit, utpote haud rectè de Christo sentientem confutauit; atque cum firmis rationibus persuadendo, tum certa demonstratione conuincendo, eum ad verè de ea controuersia sentiendum reduxit, atque adeo ad pristinam ac sanam de Christo & eius diuinitate opinionem, quam olim tenuisset, denuo restituit. Quædam monumenta à Beryllo scriptis prodita, cum decretis Synodi, eius causa conuocata, ad nostram ætatem reseruata sunt: quæ non modo Origenis disquisitiones cum eo habitas, & disputationes coram ecclesia, quam regebat, celebratas, verum etiam quasque res id temporis gestas complectuntur. Sunt etiam alia infinita, quæ de Origene, præbyteri nostræ ætatis memoriter tradunt: quæ quoniam cum præsentis instituto minimè cohærere videntur, arbitror à me debere prætermitti. Quæ autem de eius rebus gestis sunt ad cognoscendum necessaria, ea ex apologia, quæ à nobis Pamphili, sancti, nostri temporis, martyris opera adiutis elucubrata est, (illam enim ego & Pamphilus, quo ora maleuolorum obrectatorum famæ Origenis detrahentium obturaremus, mutuis vigiliis accurate elaborauimus) licet facillè colligere.

De Cesare Philippo.

CAP. XXVII.

Vbi Gordianus sex annis continuis Romanorum obierat imperiū. Philippus vnà cum filio Philippo succedit. Fama est istum (Christianus namq; erat) cum præcationum in die postremæ vigiliæ Paschatis vnà cū multitudine in ecclesia particeps fieri vellent, nō prius ab episcopo, qui tū ecclesiæ præerat, permissum esse intrare, quā se cōfessus fuisset, & inter eos, qui peccatorum vinculis adhuc tenebantur astristi, locumque pœnitentiæ agentibus præstitutum occupabant, se sua sponte collocauisset: episcopūq; dixisse eum nō alia cōditione,

nisi istud faceret, propter multa delicta, quæ ab illo fe-
rebantur admitta, aliquando ab ipso in ecclesiam rece-
ptum fore. Imperatorem autem alacri animo & luben-
ti, episcopo morem gessisse, & ingenuam modestiam ac
religiosam piamque affectionem, dei timore incitatum
re ipsa declarasse memorant.

Quod Dionysius in Heraclæ episcopatu successerit.

CAP. XXVIII.

IAm tertius annus eo regnante præterierat, cum Hera-
clas ministerium ecclesiæ Alexandrinæ undecim an-
nis executus, è vita decessit, & eiusdem ecclesiæ episco-
patum obtinuit Dionysius.

De reliquo Origenis studio. CAP. XXIX.

Cum fides Christi, Christiano illo imperatore re-
gnante, magnopere, ut verisimile erat, cresceret, &
doctrina evangelica liberius, ubique prædicaretur,
Origenes sexagesimum ætatis annum prætergressus, &
iam ex longo usu, & commentatione velut habitum &
perfectam maturitatem in doctrina affecutus, suas tum di-
sputationes, tum conciones publice in ecclesia habitas,
à scribis, qui manu celeri multum pollebant, cum id nun-
quam antea fieri concessisset, excipi permisit. Per idem
tempus octo libros contra quoddam Celsi Epicurei o-
pus aduersus Christianos editum, quod vera doctrina
inscribitur, composuit: & viginti quinque tomos scri-
psit in Matthæi euangelium, & alios in duodecim Pro-
phetas contexuit, ex quibus solum viginti quinque in-
uenimus. Extat etiam illius epistola ad ipsum imperato-
rem Philippum scripta, & alia ad eius vxoré Seuerâ. Sunt
& aliæ diuersæ eius epistolæ ad diuersos scriptæ, ex qui-
bus quotquot apud varios dispersas colligere potera-
mus, in vnum volumen separatim varios in libros distri-
butû, ne deinceps rursus dissiparentur, congregimus,
quæ sunt circiter centû numero & amplius. Scribit præ-
terea Fabiano Romano episcopo, aliisque permultis eccle-
siarû præsidibus de sua recta & orthodoxa de fide Chri-
stiana sententia. Quorum certa habes argumeta in sexto
libro Apologiæ, quæ in Origenis defensionem à nobis
scripta est.

De